

KRISTAUS KARALIAUS

LATVAS

No. 10. Mt. XIX.

Kovo-March 11, 1939

Užduos Marijū
Praviesnis Pūstorgis

LTSR valst.
respublikinė
biblioteka

III GAVĖNIOS SEKMADIENIS.

EVANGELIJA

Luk. 11, 14.

ANUO metu: Jėzus išvarė velnią, kurs buvo nebylys. Jam išvarius velnią, nebylys kalbėjo, ir minios stebėjosi. Kai kurie jų tarė: Jis išvaro velnius per Beelzebubą, velnių vyriausįjį. Kiti gundydami reikalavo iš jo ženkle iš dangaus. Jis, matydamas jų mintis, jiems tarė: Kiekviena karalystė savyje suskilusi bus sunaikinta ir namai grius ant namų. Jeigu gi ir šetonas pats su savim nesutinka, kaip gi išliks jo karalystė? kadangi jūs sakote mane išvarant velnius per Beelzebubą, jėr ką išvaro jūsų vaikai? Todėl jie bus jūsų teisėjai. Bet jei aš išvariau velnius Dievo pirštu, tai Dievo karalystė tikrai pas jus atėjo. Kuomet stiprusis apsiginklavęs sergi savo kiemą, ramybėje lieka visa, ką jis turi. Bet jei stiprusis už jį užėjęs apgali jį, atima visus jo šarvus, kuriais pasitikėjo ir išdalina jo grobį. Kas ne su manim, tas prieš mane; ir kas nerenka su manim, tas barsto. Nešvarioji dvasia, išėjus iš žmogaus, vaikščioja sausose vietose, ieškodama atilsio: neradus ji sako: Grįšiu į savo namus, iš kur išėjau. Atėjus ji randa juos iššluotus ir papuoštus. Tuomet ji eina pasiima su savim septynias kitas dvasias, piktesnes už save ir įėjusios jos gyve-

LEKCIJA

Efez. 5, 1—9.

BROLIAI: Būkite Dievo sekiotojai, kaip mylimiausieji vaikai, ir elgkitės meilėje, kaip ir Kristus mus mylėjo ir pats save davė už mus Dievui atnašą ir auką meiliam kvapui. Paleistuvystė ir bet koks susitepimas ar godulystė tenebūna nė minima jūsų tarpe, kaip pritinka šventiesiems; nei begėdystė, nei paikos šnekos, nei juokavimai, kas nepritinka, bet velyk dėkojimas. Nes žinokite ir supraskite, kad nevienas paleistuvis, ar suteptas, ar gobšas, juk tai yra stabmeldystė, neturi Kristaus ir Dievo Karalystėje tėvainystės. Niekam nesiduokite suvedžioti savęs tuščiais žodžiais, nes dėl tų dalykų Dievo rūstybė ateina ant netikėjimo vaikų. Nebūkite jų dalininkai. Kitados jūs buvote tamsybė, dabar esate šviesa Viešpatyje. Elgkitės kaip šviesos vaikai. Nes šviesos vaisiai apsireiškia visokių gerumu, teisybe ir tiesa.

na tenai. Ir taip paskui darosi tam žmogui blogiau, nekaip pirma. Tai jam sakant, atsitiko kad viena moteriškė iš minios, pakeldama balsą, jam tarė: Palaiminta iščia, kuri tave nešiojo, ir krūtys, kurias žindai. Jis atsakė: Beje, palaiminti, kurie klauso Dievo žodžio ir laikosi jo.

Ar Man Nestoti Į Vienuolyną?

(Pabaiga)

VI. Ateik! Aš tau turiu darbo!

1. Piūtis didelė

Kartais galima girdėti kalbant net katalikus: "Kam reikia tiek daug kunigų ir vienuolių?"

Dieviškasis Išganytojas vieną kartą, nuvargęs nuo kelionės, atsisėdo šalia kelio. Tuomet pamatė plačius Palestinos laukus, var-

pos lenkėsi po nesuskaitomų mažų grūdų našta, kurių kiekvienas slėpė savyje gyvybės diegą. Jo sielos akims tai buvo vaizdas begalinės daugybės žmonių, dėl kurių išganymo Jis buvo atėjęs į pasaulį, tų, kurie kartu su Juo dabar gyvena, ir tų nesuskaitomų minių, kurios po Jo dar turėjo ateiti į šį pasaulį. Tyliai žiūri į darbininką, kuris ten laukuose vienai vienas iš lėto ir tik su vargu rankioja javus. Tuomet kreipiasi nuliū-

dęs į savo mokinius, tardamas šiuos paslaptinius žodžius: "Piūtis, tiesa, didelė, bet darbininkų maža. Prašykite tad piūtis Viešpatį, kad siųstų darbininkų į savo piūtį!"

Šitie žodžiai nuskambėjo seniai, tačiau jų atbalsis vis tebeskamba po platųjį pasaulį: "Piūtis didelė, o darbininkų maža!" Kreipk savo žvilgsnį, kur tik nori, niekur nerasi tokios žmonių gyvenamos vietos, kur sielų piūtis nelauktų piovėjo, kuris derlių įvežtų į Viešpaties kluonus.

995,000,000 žmonių, devyni šimtai devynios dešimtys penki milijonai niekadės dar negirdėjo tikrojo Dievo vardo. O juk kiekvienas jų turi nemirtingą sielą, kuri trokšta amžinosios laimės, kuri tačiau yra dideliame pavojuje jos netekti. Vienas misijonierius rašo iš Kinijos: "Iš tų 10,000, kurie mano parapijoje ruošiasi prie šv. krikšto, jau rytoj pasidarytų 100,000, kad tik būtų pakankamai kunigų ir seserų vienuolių jiems mokyti ir priimti į Bažnyčią".

Kitą laišką rašė vienas buvęs garsaus Paryžiaus universiteto studentas, jaunas žmogus, pilnas garbės troškimo ir gyvenimo džiaugsmo, tapęs vėliau didžiausiu misijonieriumi stambeldžiu pasaulyje — šv. Pranciškus Ksaveras: "Dažnai, ir vis iš naujo ateina man mintis eiti pas jus ten Europoje per mokyklų klases ir šaukti, lyg būčiau proto netekęs: Štai, kiek sielų čia netenka dangaus ir virsta praėaro auka tik dėl to, kad niekas iomis nesirūpina! Jie ten studiuoja ir studiuoja — ak, kad jie atsimintų ir ta apyskaitą, kurios Dievas kada nors pareikalaus iš jų gabumu! Toji mintis tikrai juos sugraudintų, tikrai verstų juos sakyti: Viešpatie, štai aš! Ką aš turiu daryti? siųsk mane, kur tik nori! Universitetams norėčiau rašyti: Čia gyvena daugybė milijonų stambeldžių, kurie tapę krikščionimis, jei tik netrūktų darbininkų... Ak, kur aš rasiu tokiu, kurie ieško ne savo naudės, bet Jėzaus Kristaus?"

Iš altoriaus tabernakulio Dieviškasis Išganytojas mato didelius darbo plotus, kurie dar reikės nudurbti. Tu matai meilės liepsną, išsiveržiančią iš Jo Dieviškosios širdies, dyglių vainiką ir kryžių, girdi pasaulio Atpirkėjo tylų meldimą: "Prašykite piūtis Viešpatį, kad siųstų darbininkų į savo piūtį,

daugybę darbininkų, uolių, nepaisančių jokių nepatogumų, dirbančių ir didžiausioje vasaros kaitroje, nesiskundžiančių sunkiose kančiose, bet tariančių su drąsiu pasitikėjimu Dievu: "Dėkui Tau, Dieve, netrūksta man darbo!"

2. "Mokytojas yra čia ir Jis šaukia tave"

Jaunas tebesi. Drąsa ir jėga spindi iš tavo akių. Pilnas šviesių vilčių žiūri į ateitį. Ar tavo skaisti, aštri akis neišvydo jokio aukštesnio idealo, kaip tik praleisti dienas ir valandas pramogose ir vaikiškuose pasilinksminimuose? Tavo garbės troškimas tiesia savo ranką į aukštą garbę, — o tavo dvasia nerastų jokio geresnio tikslo gyvenimui, kaip tik gėrėtis šio pasaulio stabais, vertais tik mūsų pasigailėjimo? Štai, pats Kristus, tavo Išganytojas, tavo Karalius, nuo amžių tave išsirinko savo tarnybai! Bėgalinis Dievas, tavo Visagalis Kūrėjas ir Viešpats, kviečia tave iš ypatingos maionės į talka. Pakelk savo akis ir žiūrėk, kokia didžiulė yra subrendusių javų dirva, laukianti piovėjo! Kilniausią uždavinį, kuris kada nors buvo duotas žmogui, nemirštamųjų sielų išgelbėjimą, Dievas tau duoda kaip gyvenimo turinį.

Ir kiek sielų galėsi išgelbėti! Toronto arkivyskupas sako: "Man rodos, nepardedant galima pasakyti, kad vienas kunigas yra Dievo įrankis išgelbėti iš amžinojo pragaro pražūties mažiausia 5000 sielų".

Tiesa, ne visi yra pašaukti į kunigus, bet, ar broliukas vienuolis negelbsti sielų? Savo rankų darbu daro galimą kunigų darbą ir ugdo jį ir dalyvauja visuose jų dvasiškuose nuopelnuose. Ir kas žino, ar kuris nors broliukas ne daug daugiau išgelbsti sielų, negu tam tikrais atvejais kunigas. Kunigas sako pamokslus ir teikia Sakramentus, bet broliukas savo maldomis ir ištikimu pareigų atlikimu padeda įgyti tikintiesiems malonę, kad pamokslas neštų vaisiaus, kad tikintieji priimtu Sakramentus ir vertai juos priimtų. Arba jis užtarnauja gal ne vienam žmogui malonę būti pašauktam į kunigus ir tapti šventu kunigu. Dabar išskaičiuok, jei gali, kiek sielų gali išgelbėti kuris nors nuolankus broliukas vienuolis!

Seselė ligonių slaugytoja slaugo vargšų

žmonių ne tik kūną, bet ir sielą. Kiek sielų tokia seselė vienuolė gali savo gyvenime ištraukti iš amžinos mirties bedugnės! Jau vien tik jos atsiduodančios, pasiaukojančios artimo meilės pavyzdys yra meilingas, galingai veikias pamokslas, kurs taikina žmonių su Dievu ir Bažnyčia ir veda į tikrąjį kelią.

Kitos seserys vienuolės veda mokyklas ir bendrabučius mūsų tėvynėje ar misijų kraštuose. Motina gali daug gero padaryti gerai išauklėdama savo keletą vaikų — bet sesutei vienuolei Dievas duoda auklėti kelias dešimtis vaikučių, kad jų sielas padarytų Dievui tinkamas ir įdėtų į jų širdis, kurios tebėra atviros visiems geriems dalykams, tikro, gilaus pamaldumo diegą. Ji yra dvasiška motina daugelio vaikų, daugelio būsimų motinų, kurios vėliau vėl gerai išauklės savo vaikus. Dabar vėl išskaičiuok, jei gali, kiek sielų gali išgelbėti viena seselė vienuolė! Ir, ką galima pasakyti apie seserų vienuolių naudingumą, net reikalingumą mūsų krašte, tą patį ir dar labiau galima pasakyti apie tolimas misijas. Sesuo vienuolė kalba tokią kalbą, kurią supranta visos tautos ir visos širdys — savęs nieškančios meilės kalbą. Dažnai ji praskina kelią tolimesniam kunigo misijonieriaus darbui.

Kas savo gyvenimą praleidžia vienuolyne, pasiaukojusį ne dideliems apaštalavimo darbams, o tik maldai ir mąstymui, tas gali sakyti su Esdru: „Aš vykdau didį darbą ir negaliu nužengti į kovą; nes jei girtina

yra nukauti Izraelio priešus, tai dar šventesnis dalykas atstatyti Dievo bažnyčią“. Toks vienuolis, tokia vienuolė dalyvauja Dievo bažnyčios statyme ne tiktai pašventindami savo pačių sielas, bet jie išprašo ir kovojantiems Dievo palaiminimą ir stiprybę. Tiesa, pašaukimas į vienuolyną yra laisva Dievo dovana. Tačiau Dievas, mylėdamas sielas, kurias trokšta išgelbėti, noromis pašauktų dar daugiau žmonių, jei tik jie paklaustų Jo balse ir prašytų Jį šitos bran- genybės.

Tu, kuris dabar perskaitei šiuos puslapius, gal ne vieną kartą jau išgirdai Kristų beldžiant į tavo širdies duris ir prašant įsileisti. Jis nori ir tave priimti į tą mažą Jo išrinktųjų būčių skaičių. Tikrai, „Mokytas yra čia ir Jis šaukia tave!“ Jis kviečia į talką. Sek paskui Jį drąsiai ir su dideliu pasitikėjimu! Šito žygio niekadės nesigailėsi!

O jeigu lig šiol dar tavo širdyje Jėzaus balsas nesuskambėjo, tai atsimink Jo žodžius: „Prašykite ir gausite“. Tad prašyk Jį, kad ir tave pašauktų į savo vynuogyną. Prašyk ne tik vieną kartą, prašyk kasdien. Prašyk su tikru pasitikėjimu ir su patvarumu, nes Jis davė savo garbės žodį išklauti tave, kad ir tu dalyvautum laimėje tų, kurie tarnauja tik vienam Viešpačiui ir Dievui, ir kad tavo „džiaugsmas būtų pilnas“.

„Vieno dalyko prašau Viešpatij, to aš trokštu, kad gyvenčiau Viešpaties namuose visas savo gyvenimo dienas“.

Baisus Ir Šiurpulingas Sapnas!

I.

KAI Mr. Russell ėjo žemyn iš kambario laiptais, vedančiais iš jo vilos į lauką, — jis staiga metė kaž kokį keistą žvilgsnį į savo žmonos veidą, kai ji pro jį praeinanti, tarpdury stovėdama, taipogi keistai žiūrėjo į lauką. Išėjęs laukan, jis greitai sėdosi elektrinį gatvėkarin ir nuvažiavo gelžkelio stotį. Jis labai nustebė, kad penkis kartus iš šešių per savaitę, lygiai tuo pat laiku, kaip ir ši rytą, jis vis paspėdavo paprastan savo traukinin, kelionei į Londo-

ną, kur jis dvilypėje firmoje užėmė labai svarbią vietą, — ši rytą jis traukinį rado jau išvažiavusį. Pasekmė buvo ta, kad Mr. Russell turėjo laukti antro traukinio, kuriam, tiesa, jis gavo progą vidun įeiti; tačiau atsisėsti nebebuvo kur: visos sėdynės buvo užimtos. Jis visą kelią iki Londono turėjo važiuoti stačias traukinį stovėdamas, rankomis į kompartamento palubėje pritaisytą diržą įsikabinęs. Visą naktį nemiegojęs, — fiziniai savo jėgas neatnaujinęs, — jis jau tėsė begaliniai pavargęs, ir visiskai nusika-

mavęs užsikimšusiam ir prikėpuotame iki troškinimo traukinio kompartamente bekeliaudamas.

Ta diena, buvo tipinga vidurio lapkričio mėnesio diena Londone. Dėlei tamsių, žemai virš miesto bekabančių juodų miglų, mėlynojo dangaus ir kita ko, suvisu nebegalima buvo matyti. Belapiai medžiai, gailestingai tarsi pavargėlis išmaldos maldaudamas savo ranką, laikė atkišę plikus, pajuodusius savo šakų stagarėlius. Nemalonus kvapas išeinąs iš malamų trąšoms kaulų dirbtuvės, ir gretimai esančio odų sandėlio (jardo), jau ir taip dvokiantį nešvarų orą — tą rytmetį suvisu užtersė kai traukinys pro staigius užsisukimus bebėgdamas, smarkiai purtėsi, — Mr. Russell desperatingai įsikirtęs į žmonių rankomis, tarsi tūkais nušlipuotą diržą laikėsi, kad užpakaly jo kitų, taip kaip ir jis, bestovinių žmonių, jis nepalikėtų staiga užverstas ant nedaug ką laimingesnių kaip ir jis, šalyse sėdinčių kartą smarkiai sukrėtus, besistengdamas atsilaukiyti kad neparvirštų, — netikėtai jis staiga smarkiai vienam storam, šale jo besėdinčiam ponui, užmynė ant pirštų kornų; pastarasis nieko nebelaukdamas, atsisuko, ir padarė gana aštrų ir nedraugingą pažymėjimą. Tas komplimentas, ūmai raudonai nudažė išvargusį jo veidą, o akis daugiau graužė, negu cibulio rūkšties kvapas.

Pagaliau traukinys sustojo, ir Russell išlipo ties taip vadinamu Londono Tiltu (London Bridge), ir godžiai pritraukęs savo plaučiuosna migloto oro, jautėsi kiek sustiprėjęs, ir todėl greitai skubėjo miestan.

Vykstant jam savo raštinėn, — du dalykai visas jo mintis galutinai buvo okupavę. Pirmas, — tas keistas jo pažvelgimas į savo žmoną, ypatingai į jos veidą, tą rytmetį kai jam iš namų išeinant, juodu tarpdury persiskyrė. Jam tuokart atrodė, kad jo žmona, dėlei kurios tai priežasties, gerai sveikatoje nesijaučia. Pastaroji protestuodama jam aiškino, kad kas dėlei jos sveikatos, — su ja viskas yra pilnoje tvarkoje. Tačiau jos žodžiai kaž kaip gerklėje kliuvo, o atsiikišę ir nublankę jos žandai ir juodos dėmės apie akis, — darė nesveikos išvaizdos figūrą. Antras dalykas, — jam vaizdavosi storulis Mr. Jorkins, — Insurance kompani-

jos ir Brokerių firmos galva, pas kurį Mr. Russell dirbo, ir kuris pastaruoju laiku pradėjo rodyti tendencijos, kad jojo darbas pono Jorkinso firmose, — jau nebeturi tokio našumo ir svarbos kaip pirmiau.

Atvykus raštinėn, firmų komisijonierius jam pranešė, kad Mr. Jorkins norįs su juo apie ką tai svarbaus pasikalbėti, privatiame savo raštinės kambary, pirma negu jis pradės dirbti paprastą savo dienos darbą.

Pono Russell širdis pradėjo smarkiai plakti. Jis greitai komisijonieriaus veide pastebėjo jam reiškiamą momentalią užuojautą; tačiau ilgai nebegalvodamas, jis greitai apsisuko ir sunkiais žingsniais pradėjo lipti aukštyn laiptais, vedančiais firmų savininko Mr. Jorkins raštinės privatinin kambarin. Su didele kūne baime, jis atidarė duris ir įėjo vidun.

Mr. Jorkins sėdėjo pas didžiulį arklio pasagos išvaizdos rašomąjį savo stalą. Jis buvo tik ką pabaigęs gerti kaip paprastai rytmetinę savo kavą, ir buvo bedegęs cigara. Rankos pamojimu, jis davė ženklą, kad Mr. Russell sėstųsi; o pats tuo tarpu nė žodį nebeištarė. Per kokią minutę laiko, jis pūtė sulūžusius cigaro dūmų debesius į orą; pakiau lėtai atsikėlė nuo kėdės, atsistojo ant kilimo, ir savo pečius jis atsuko į didelį, besikūrenantį krosnį (pečių). Dabar jis pažvelgė į Russell su tokia savo veide dispozicija, kuri aiškiai parodė, kad jis bizniaus apystovų verčiamas, turįs suteikti nepageidaujamą ponui Russell pranešimą.

— Tamsta, ponas Russell, turite nuolatinį mūsų firmose darbą, dabar bus lygiai 23 metai. Tai gana netrumpas laikas, — pradėjo Mr. Jorkins kalbėti. — Aš priverstas esu pasakyti, kad Tamstos profesionalė ir asmeninė kvalifikacija, kaž dėlei ko, pastaruoju laiku, smarkiai užpakaly pradėjo atsilikti; Tamstų atsinešimas linkui mūsų firmų, — nupuolė žemiau zero. Aš priverstas su dideliu pats sau nemalonumu, atvirai Tamstai į akis pasakyti, kad Tamsta dabar jau neišlaikote to paprasto aukšto savo standardo, kaip pirma. Atleiskite man, nes beapsirikimo sakau, kad Tamsta iš savo kvalifikacijos jau išsigimėte! Tatai ir liepiau Tamstą čia pašaukti, kad įteikus Tamstai

formalį pranešimą, apie poziciją, kurią mūsų firmose iki šiol užėmėte, nes nuo šiol, Tamstų poziciją jau užims jaunasis Raymond, kurs bizniaus atžvilgiu, po Tamstų vadovybe čia bedirbdamas, žymiai yra Tamstą pralenkęs ir toli užpakaly savęs palikęs!..

— Ir aš dabar paliksiu visai pastumtas į šalį, Mr. Jorkins? — karčiai paklausė Mr. Russell.

— Ne visai į šalį... — atsakė jam Mr. Jorkins. — Tamsta galėsi ir toliau, jeigu norėsi, dirbti savo departamente, po pono Raymond jūrisdikcija; tačiau jau nepalyginamai mažesnėje pozicijoje. O kas dėlei algos, — tai Tamsta dabar gausi tik vieną trečdalį to, kiek iki šiol gaudavai. O tai todėl, kad Tamsta Jorkins ir Smythe firmoms, jau pralošėte seną savo ištikimybę! Mūsų politika, mūsų tradicijos, griežtai užgina tokią elgęsi kaip kad Tamstų, pastaruoju laiku...

— Jūsų tradicijos!, — košė pro dantis plikęs žodžius Mr. Russell savo savininkui. — Juk ne kas kitas kaip vien aš, tik ir tepagelbėjau Tamstų firmoms, tas tradicijas subudavoti. Kiek tų tradicijų Tamstos turėjote tuomet, kai aš stojau šiomis firmomis dirbti? Kiek tuomet turėjote klientų? Aš sudėjau visas idėjas, pašvenčiau visą energiją, — paaukavau visas savo jėgas, kvalifikacijas ir gabumus, šių firmų pagerinimui... Aš dėlei šių firmų interesų kartais ištisias naktis nemiegodavau... Aš buvau artimuose šių dviejų firmų bizniaus santykiuose, net ir atostogose būdamas... Aš laimėjau daugelį naujų klientų ir sugebėjau sugražinti atgal daugelį nusivylusių... Aš būdavau savo departamente, pirmtinis rytmetų ir paskutinis vakarė... Aš visa kuo sąžiningiausia per visą savo tarnybos laiką atlikau, kas tik man buvo skirta ir ką galėjau... O dabar, — už visą milžinišką 23 metų mano šiose firmose darbą, — štai koks atlyginimas mano ausyse skamba!.. Ir dar 43 m. amžiaus einant. — Tai, susilaukiau!..

— Taip, aš pripažįstu vertingą ir ištikimą Tamstų mūsų firmoms tarnybą; tačiau visa tai, palyginus su toms klaidoms paskiausio laiko, — Tamstos tarnyba jau jokio geresnio išpūdžio, man visuu nebesudaro... — atsakė Mr. Jorkins gana šaltai.

— Pastumtas! — sušuko iš pykčio pats

nebesijausdamas, Mr. Russell. — Mešk Tamsta dabar mane į patį sąslavyno vidurį, kartu su visu Tamstų firmoms mano pasiukavimu! Už tai, kad aš Tamstų firmoms pašvenčiau laiką, kurį turėjau pašvesti savo gyvenimui, savo namams, — savo žmonai, savo vaikučiams, — jų laimei ir ateičiai!..

— Russell! — aštriai įsikišo Mr. Jorkins. — Kam Tamsta man kiši savo naminius reikalus!? Juk gerai žinai, kad laike pastarųjų kelių savaičių, aš per du kartu Tamstos atydą atkreipiau į tą faktą, kad Tamsta labai žemai nupuolei paprasto savo darbo standarde. Ar Tamsta manai, kad mūsų firmos ir tolesniai toleruos tokį Tamstų darbą kraštutinumą? — Ne! O į amžių bizniaus sumetimais, — mes taipogi perdaug, negalime atsisivelti; mūsų firmose pozicijas išlaiko iki galo, ne norintieji, o tik stiprieji ir galintieji. Tamsta turi tai gerai žinoti!..

Su Mr. Russell, tuo momentu, kažkas nepaprasto atsitiko: jis staiga laukiniai kelis kartus klaikiai nusikvatojo. — O aš manau, kad storieji, irgi savo poziciją iki galo neišsilaikys!.. — kai tigras, liepsnojančiomis kerštu akimis į savo puolamą auką žiūrėdamas, pro sukąstus dantis prakošė Mr. Russell.

Mr. Jorkins tai matydamas ir girdėdamas, tiek buvo nustebintas, kad jis staiga iš dantų ant kilimo išmetė degantį savo cigarą; tačiau greitai žemyn pasilenkė, kad jį nuo žemės paimti.

Tuo momentu, Russell tarsi blyktelėjęs padangėje žaibas, pašoko ant savo kojų puolėsi prie krosnies, pagriebė rankosna sunkų, nušlipuotą geležinį pokerį (kačergėlę!), pakėlė ranką kiek galima aukščiau, — ir pirma negu Mr. Jorkins spėjo atsitiesti, ir pamatyti mirtiną savo pavojų, — švilpiančiu ore smarkumu iš visų turimų savo jėgų, kirto juo į baltą, nuplikusią firmų savininko galvą... Ore pasigirdo kurčias nuo baisaus smūgio galvos kiaušo krakštelėjimas, — ir auka tarsi akmuo, neišleidęs nė balsą, sunkiai krito ant žemės... Iš baisios galvoje padarytos mirtinu kirčiu žaizdos, ūmai paplūdo kraujas po visą kambarį ant grindų...

— Gajlestingasis Dieve! — Aš žmogžudys!

J. Butkevičius

(Bus daugiau)

NAUJAS POPIEŽIUS

Šventasis Tėvas Pijus XII
(Kardinolas Pacelli.)

VATIKANAS, kovo 2. — Jo Eminencija Eugenio kardinolas Pacelli šiandien išrinktas 262-uoju Popiežium. Pasivadino Pijum XII.

Išrinkimas supuolė su jo gimtadieniu. Naujas Šventasis Tėvas gimęs 1876 metais kovo 2 d.

Kardinolų konklava buvo trumpiausia Bažnyčios naujoje istorijoje. Vakar kardinolai užsidarė į konklavą rinkti Popiežių. Šiandien priešpiety įvyko du balsavimai, kurie ne davė teigiamų rezultatų.

Vakare turėjo įvykti taip pat du balsavimai. Šį kartą kaip 5:30 (Romos laikas) kar-

EUGENIO KARDINOLAS PACELLI, POPIEŽIAUS VALS. SEKR., IŠRINKTAS POPIEŽIUM 3-UOJU KARDINOLŲ BALSAVIMU

dinolai pirmuoju balsavimu padavė reikalingą balsų skaičių už kardinolą Pacelli. Sudeginus baliotus iš Vatikano specialaus dūmtraukio, kurį tukstantinės minios nuolat stebėjo, pasirodė balti dūmai. Tai buvo naujo popiežiaus išrinkimo ženklas.

Tik praėjus pusvalandžiui minioms ir pasauliui paskelbta, kas išrinktas Popiežium. Paskiau paskelbtas naujo Popiežiaus pasirinktas Pijaus XII vardas.

Naujas Šventasis Tėvas Pijus XII yra nuodugnai susipažinęs su Bažnyčia J. A. Valstybėse. 1936 metais rudėnį Amerikoje lankėsi.

Vatikano autoritetai sprendžia, kad išrinkto Popiežiaus vainikavimas įvyks šio kovo 12 d. Tačiau vainikavimui laiką paskirs pats naujai išrinktasis Pijus XII.

Prieš kardinolų konklavą buvo spėjama, kad kardinolui Pacelli teks būti Popiežiaus Pijaus XI įpėdiniu. Popiežiui mirus kardinolas Pacelli laikinai tvarkė Bažnyčios reikalus. Spėjimas šiandien virto tikrovė. Kardinolai trečiuoju balsavimu ant jo uždėjo našta — šiais nepaprastai audringais laikais Bažnyčios valdymą.

Po įvykusių rinkimų ir trumpų baznytinių ceremonijų naujas Šventasis Tėvas Pijus XII iš Sv. Petro bazilikos balkono suteikė minoms savo pirmąjį apastališką palaiminimą.

Apie 300,000 minia bazilikos aukštėje griausmingoms ovacijoms pasitiko ir sveikino naują Kristaus Vikarą.

NAUJO POPIEŽIAUS PIJIAUS XII DIPLOMATINIS AKTIVUMAS

1876 m. kovo 2 — Eugenio Pacelli gimė Romoj.

1901 — paskirtas kunigu.
1912 — paskirtas popiežiaus valstybinu sekretorium.

1917 — paskirtas apastališku nuncijum Davarijai.

1920 — Paskirtas nuncijum naujai Vokietijos respublikai.

1929 — Padarė konkordatą su Prūsija ir šiais metais paskirtas kardinolu.

1930 — Paskirtas popiežiaus valstybinu sekretorium.

1933 — Padarė konkordatą su nacių Vokietija.

1936 — Atlankė J. A. Valstybes.

1939, kovo 2 — Išrinktas Popiežium ir pasivadino Pijus XII.

Laimingos Mirties Prižadas

NESENIAI pasiekė mūsų ausis tokia žinia: staigia mirtimi mirė viena labai dievota moteris, kuri buvo atsilikus 9 pirmuosius mėnesio penktadienius, priimdama šv. Komuniją laimingai mirčiai išsiprašyti ir štai dabar mirė be paskutinių Sakramentų ir be kunigo ir dar taip staigia ir netikėta mirtimi! Kaip čia reikia tą įvykį suprasti, ypač turint galvoj šš. Jėzaus prižadą, duotą šv. Margaretai Marijai Alcoque, jog nemirsią staigia mirtimi ir be kunigo visi tie, kurie iš eilės pirmaisiais mėnesio penktadieniais priims šv. Komuniją? Atsakymas. Savo prižadėjime šv. Margaritai Alcoque Viešpats Jėzus visai nemini apie staigią ar lėtą mirtį ir apie kunigo buvimą prieš mirtį, bet štai kaip skamba tas prižadas, į kurį gerai įsigilinkime. Penktadienį laike šv. Komunjijos šventoji tiki girdėjusi iš Viešpaties lūpų sekančius žodžius: “Iš savo Širdies berybio gailestingumo aš tau prižadu, kad josios visagalinti meilė suteiks galutinės ištvėrmės malonę visiems tiems, kurie per devynius, vienas po kito sekančius, pirmuosius mėnesio penktadienius priims šv. Komuniją; jie nemirs nemalonės būklėje ir nepriėmę šv. Sakramentų, kadangi mano dieviškoji Širdis šioj paskutinėj akimirkoj bus jiems prieglauda” (82 laiškas).

Gerai išsižiūrėję į tuos žodžius, mes tuojau pastebime, kad Viešpats Jėzus labiausiai užtikrina **ištvėrmės malonę** ir kad bus išgelbėti iš **sunkiosios nuodėmės būklės** mirties valandoj žodžiais: jie nemirs nemalonės būklėje arba stovyje, t. y. jie bus atlikę gerą išpažintį ir priėmę šv. Komuniją, arba Kristaus žodžiais tariant: Nemirs nepriėmę šv. Sakramentų. Bet Viešpats visai nemini žodžio **paskutinius Sakramentus** ir taip pat nieko nesako apie **kunigą**.

Iš tikrųjų! Kogi daugiau žmogui reikia, jeigu jis mirties valandoje yra Dievo malonėje. Argi tuomet staigi mirtis yra nelaimė? Argi paskutiniai Sakramentai tokį žmogų gali labiau suvienyti su Dievu, jeigu jis staiga mirdamas jau amžinai susivieniija ir džiaugiasi Dievo regėjimu! O jeigu turėjo kokias mažasias kasdienines nuodėmes ar netobu-

lybes, jos visos išnyksta, šaukiantis Jėzaus Vardo nors širdimi, jeigu nebegali lūpomis ir toj akimirkoj grynutelė žmogaus siela eina pas savo Sutvėrėją. Daug šventųjų mirė be kunigo, bet vis vien šventi, pav. šv. Ignacas, šv. Pranciškus Ksaveras, Matas, Talbotas ir daugybė kitų.

Kas kita yra su žmogumi, kuris guf sunkioje nuodėmėje. Toks nelaimingasis, jeigu staiga mirtų, be mažiausio abejojimo, patektų į amžiną pražūtį. Apie tokius labiausiai Jėzaus Širdis rūpinasi ir juos prižada gelbėti mirties valandoj, jeigu bus atlikę viršuj minėtas sąlygas, bet ir čia nereikia taip akklai suprasti, būk Jėzaus Širdis lyg priversta gelbėti net tokius, kurie sakytų ar manytų: “A, ką aš čia dabar rūpinsiesiu savo gyvenimo taisyumu, jau buvau 9 penktadienius prie Komunjijos, tai dabar galiu girtuokliauti, ištvirkauti, o vis vien mirsiu laiminga mirtimi, kadangi Kristus prižadėjo!” O ne! Čia būtų burnojimas prieš šv. Dvasą, ir toks žmogus ne tik pražudytų laimingos mirties malonę, bet dar naują užsitrauktų bausmę.

Tai kokie žmonės gaus tą Jėzaus prižadą? Rodos nereiktų nė klausti, nes labai aišku, kad tik tie, kurie yra geros valios. Juk ir užgimes Išganytojas tuojau paskelbė per angelus: “Garbė Dievui aukštybėse ir žemėje ramybė **geros valios žmonėms!**” Dėl to aišku, kad blogos valios žmonės Viešpats Jėzus neprižadėjo ramybės nei tada, neprižadėjo nei per šv. Margaritą Mariją, bet tik geros valios žmonėms, t. y. tiems, kurie nors ir nusideda, bet daugiau iš žmoniškos silpnybės, vienok nekenčia nuodėmės ir į ją patekę, stengiasi per atgailą iš jos išsilaisvinti, tokiems, o ne kitokiems žmonėms Viešpats Jėzus prižada laimingą mirtį, t. y. jie nemirs nemalonės būklėje ir Jo dieviška Širdis bus prieglauda jiems paskutinėj akimirkoj.

Kitais žodžiais tariant, tokios sielos nors ir bus per nelaimę patekusios į sunkią nuodėmę, bet buvo atlikusios 9 penktadienių pratybą, tokių sielų Jėzus žada neapleisti ir žada joms suteikti progos atsilikti išpa-

žinti, arba bent duos malonės sužadinti tobulą gailėstį mirties valandoj, jeigu negalėtų susilaukti kunigo. Bet vis vien išvada bus ta pati: toji siela bus amžinai laiminga! toji siela nemirs sunkioj nuodėmėj! toji siela apturės galutinės ištvėrmės malonę! Čia ir yra labiausiai džiauginantis Jėzaus Širdies prižadas, kuriuo turėtume visi pasinaudoti. Bet kaip?

Čia norėčiau duoti praktiškų nurodymų.

Kur yra kunigų perteklius, ten būtų gera, kad kuo greičiausiai visi tikintieji tąją 9 penktadienių praktiką atsiliktų, bet ką daryti, jeigu yra tik vienas kunigas ir tas pats užverstas įvairiais apaštališkais darbais? Tuomet geriausias šitoks būdas: iš kiekvienos šeimos galėtų eiti po vieną asmenį per 9 pirmuosius mėnesio penktadienius prie Komunijos, geriausiai, kam patogiu, iš vakaro atsilikę išpažinti. Kai tie atsiliks 9 penktadienius, gali pradėti nauji nariai ir vėl po vieną iš kiekvienos šeimos. Tokiu padalintu ir palengvintu būdu nebūtų per daug apsunkinti kunigai, o ir patiems žmonėms nebūtų didelio vargo. Išleisti vieną šeimynos narį į bažnyčią vieną kartą per mėnesį, tai nėra sunku. Likusieji mielai gali jį pavaduoti, ypač žinodami, kad jis atlieka

labai kilnų ir išganingą sielos darbą, o atlikęs ir juos išleis tam pačiam tikslui.

Kas atsiliko vieną kartą tokią pirmųjų mėnesio penktadienių noveną, gali pamėginti antrą ir trečią ir daugiau kartų, tegul nebijo, nebus per daug. Bet nors vieną kartą savo gyvenime patartina ją visiems atsilikti ir tai kuo greičiausiai, nes nežinome, kada mirtis užklups, o 9 mėnesiai jau bemažko metai, ar gali užtikrinti, kad daug metų gyvensi?

Kai kas klausia, ar galima ir už kitą atlikti laimingai mirčiai tokią noveną, ypač už tuos, kurie nėra išpažinties, arba apsileidę gyvena? Galima ir už tuos atlikti, nes tokia malda bus galingesnė už visas kitas maldas, bet ypatingo prižado už kitą asmenį nėra duota, reikalinga asmeniškai, bet mėginkime ir už kitus, ypač motinos, gailėdamosios savo nelaimingų vaikelių arba apsileidėlių vyrų, o ŠS. Jėzaus Širdis ir jų pasigailės.

J. Bružikas, S.J.

“Štai aš stoviu prie angos ir beldžiu: jei kas išgirs mano balsą ir atidarys man duris, aš pas jį įeisiu ir su juo vakarieniausiu, ir jis su manim”. (Aprš. 3, 20).

Kunigo Pašaukimas

(Referatas skaitytas per Tėvų Marijonų Rėmėjų XII seimą).

“Be kunigų mūsų Bažnyčia negalėtų nei aukų aukoti už nuodėmes, nei būti laiptais tarp dangaus ir žemės, “rašo mylimas, jaunuomenės, jei taip galėčiau sakyti, vyskupas, J. E. Kaz. Paltarokas savo Ganytojiškame laiške tikintiesiems.

Lopšyje guli ką tik užgimęs kūdikis, silpnas, nemokąs kalbėti, tačiau verkiąs, žodžiu: bejėgis; o vienok kunigas jį Krikšto Sakramentu apiplauna nuo gimtosios nuodėmės. Kūdikis auga, seka ypatinga Bažnyčios globa, kuri ir vėl pasireiškia per kunigo pamokinimus, priruošiant jį prie pirmosios išpažinties bei Komunijos; išpildant Viespaties Jėzaus prašymą: “Leiskite mažutėliams eiti pas mane, nes tokių Dievo karalystė” (Mat. X, 14).

Kūdikis paaugęs jaunikaičiu, mergaite, tačiau ir jiems pagundų nemaža, kurioms kartais pasiduoda, klaidingų nuomonių prisiklause, net kartais iš tikrojo kelio iškryps-ta. Vėl kunigas pribūna priminti jiems jų tikslą, amžiną gyvenimą. Našlaitis, doras žmogus, nuskriausta našlė, kalėjime sėdįs prasikaltėlis, vargų suspausti, — visiems reikalingas kunigas, kuris laimina ir guodžia Dievo vardu.

Nusidėjėlis sako: “Tėve, aš nusidėjau dangui ir tau, jau nebesu vertas vadintis tavo sūnumi; laikyk mane kaip vieną savo samdinių” (Luk. 15, 18). Kunigas ramiai išklausys ir tars tuos raminančius žodžius: “Aš tave išrišu iš tavo nuodėmių vardan Tėvo ir Sūnaus ir Šv. Dvasios”. Viskas dovanota, eik ramybėje, — girdi buvęs nusidėjėlis.

Rengiasi pora šeimą sukurti, kunigas juos suriša Moterystės Sakramento ryšiu ir prašo Dievo palaimos būsimai ainijai. Reikės ir su laiku skirtis nuo brangiųjų, artimųjų. Taigi, po ilgos šios žemiškosios kelionės diėnų ligos, senatvė, mirtis... ir visur čia pribūna kunigas.

Kunigo galybė nežemiška, ir dėlto ta galybė yra begalinė, nes apima antgamtinius dalykus. Garsus imperatorius, didis šalių per-

galėtojas prieš kurį visi drebėjo, kuris Bažnyčios galvą, Pijų VII, laikė kalėjime, kuris buvo karingas valdovas, Napoleonas, yra ištars: “Mano laikais aš randu kunigą kuris yra galingesnis negu aš esu”. Taip, kunigo galybė nuo galybių Viešpačio.

“Karalių karūnos griūna nuo galvos, valdovai verčiami nuo sostų, karalystės subyra į šipulius; tautos žūva; kartais jų vardas pamirštamasis. Kunigas gyvuoja. Jam Kristus yra pasakęs: “Stai, aš esu su jumis iki pasaulio pabaigai” (Mat. 28, 29). Kadangi jis “pasilieka per amžius, turi amžiną kunigystę” (Žyd. 7, 24), teisingai samprotuoja šv. Povilas”.

“Įsivaizduokite sau, pataria Vyskupas Paltarokas, jei Bažnyčia neturėtų kunigų, kas spręs tikėjimo dalykus? Kas tars tiesos žodį, kai bus skelbiami nebūti daiktai? Kaip išsilaikys tikybės vienybė? Kas parodys tikintiesiems, kur tikroji Bažnyčia? Kas gins, kai bus minamos Jos teisės, niekinami Jos įsakymai?... Tam ne kiekvienas katalikas turi pasirėngimo ir noro. **Bažnyčiai privalomi žmonės, kurie Jos ugdymą laikytų savo pašaukimu**”, būtent kunigą.

“Katalikų Bažnyčios vienintėlis noras nėra kunigų skaičius, tačiau tuo pačiu, visi turime susirūpinti tvirtų ir uolių darbininkų eilėmis Kristaus vinyne; nes visuomenės reikalai ne mažėja, bet daugėja. Iš visų priemonių šiam tikslui pasiekti, pati lengviausia bei tikrai pasiekęs tikslą yra malda. Malda yra priemonė kurią kiekvienas gali naudoti. Kiekvieno krikščionio pareiga karštai ir nuolat melstis seka iš Jėzaus Kristaus pasakytų žodžių: “Pjūtis, tiesa, didelė, bet darbininkų maža. **Melkite tat pjūties Viešpatį siųstų darbininkų į savo pjūtį**” (Mat. IX, 37—38).

Kokia priimtina malda Išganytojo švenčiausiajai Širdžiai! Argi gali Dangiškoji Širdis neišklaudyti tokios maldos kuri taip artimai jungiasi su Jos noru? “**Prašykite, ir bus jums duota**” (Mat. VII, 7); prašykite gerų ir šventų kunigų, o mūsų Viešpats neatsakys jų siųsti savo Bažnyčiai, kaip kad pirmiau siuntė per tiek amžių. Ir faktas, tai

buvo tokiais laikais kada rodėsi mažiau permaldavimo, kad kunigų pašaukimų skaičius padidėjo. Užtenka prisiminti katalikus rašytojus pereito XIX-to šimtmečio, kuriame randasi tiek garbingų vadų, tiek vienuolių kiek pasauliečių kunigų eilėse. Tik pamąstykite tuos tris garbingus šventuosius kunigus, kuriuos Mes, — sako Pijus XI, garbingai vadaš Katalikų Bažnyčią, — su paguoda ir džiaugsmu įrašėme šventųjų skaičiui, būtent: Šv. Joną Mariją Vianney, Arso Kleboną, šv. Juozapą Cottelengo, Dievo Apvaizdos namo įsteigėją, ir visiems gerai žinomą Joną Bosco, jaunimo mylėtoją, visi pasižymėję šventumu, tačiau kiekvienas savo parinktoje srityje.

“Dievas duosniai sėja jaunųjų kilniose širdyse brangiąją pašaukimo sėklą, tačiau žemiškos priemonės turi būt sunaudotos kad tie pašaukimai galėtų augti ir stiprėti. Įvairiais būdais ir šventomis skaitlingomis priemonėmis Šventos Dvasios nurodytomis galima naudotis kad pašaukimas augtų ir stiprėtų; visus šiuos išganingus darbus, kuriais stengiamės apsaugoti, pakelti ir padėti kunigiškiems pašaukimams, Mes, — rašo Šv. Tėvas, Pijus XI, giriamo ir palaiminame iš gilumos mūsų tėviškos širdies. “Nepaisant kaip mes stengsime, — sako didis ir meilės šventasis, Vincentas de Paulo, “mes rasime, kad neįstengsime užtektinai suteikti tokiam brangiam dalykui kaip išauklėjimui gerų kunigų” (efr. P. Renaudin, St. Vincent de Paul, s. 5). Ir tiesa, niekas Dievui taip priimtina, Bažnyčiai taip garbintina (gerbtina) ir sieloms taip naudinga kaip ta brangioji šventos kunigystės, it perlo, dovana. Jeigu tas “kuris bus davęs vienam šitų mažiausių atsigerti tik taure šalto vandens mokytinio vardu, nepraras savo užmokesčio” (Mat. X, 42), kokį tat užmokestį apturės tas kuris suteikia, kaip sakant, į nekaltas jauno kunigo rankas tą šventą taure, kuriame yra Išganymo Kraujas; kokį taip pat užmokestį apturės tas kuris padeda kunigui dangun pakelti tą taure, žmonijai taikos ir palaimos prizadą?

“Dabar Mes savo mintis, — toliau tęsia Šv. Tėvas, su džiaugsmu nukreipiam prie Katalikų Veikimo, kurį taip norime, kurį taip trokštam visur praplatinti ir visame ap-

ginti. Dėl to, kad per Katalikų Veikimą pasauliečiai dalinasi Bažnyčios hierarchijos apaštalavimu, kuris negali nesirūpinti tokiu svarbiu kunigų pašaukimų klausimu. Mūsų Širdžiai didžiu yra suraminimu pamatyti tiek daug Katalikų Veikimo veikėjų visur pasireiškiančius, visose srityse krikščioniškoje veikloje; o ypatingai šiame — būtent susirūpiname kunigų pašaukimais. Iš tikrųjų, brangiausias užmokestis šios veiklos yra tas tikrai stebėtinas skaičius kunigiškų ir vienuoliškų pašaukimų, kurie nesiliauja smarkiai jaunuomenės organizacijose augti. Šitas parodo kad šios organizacijos esti irgi dorybės padarai irgi labai apsaugotų bei aprūpintų, kaip tariant, gėlynų, kuriame be baimės auginama gražiausi, spalvuoti žiedai. Tegul visi Katalikų Veikimo nariai pajunta tą garbę kuri aiškiai jų organizacijai priklauso. Tegul katalikiškoji visuomenė įsitikina, kad ji gali gyvai dalyvauti toje aukštoje karališkos kunigystės garbėje, kurią Apaštalų Kunigaikštis (Šv. Petras) priskiria išrinktųjų Bažnyčioj visumai, kaip tik vykindami šį Katalikiškosios Akeijos darbą padauginti vienuolių ir pasauliečių kunigų eilės.

(Bus daugiau)

Gražus Gydytojų Pavyzdys

Neseniai 124 žymiausi Paryžiaus gydytojai nuvyko į Montmatre šv. Jėzaus širdies bažnyčią, atliko išpažintį ir per mišias priėmė bendrai šv. Komuniją.

Po to buvo iškilmingas posėdis, kuriame iškelta štai kokia mintis: žmogus turi sielą, kuri yra amžina. Tad kūnas yra sielos tabernakulis, kurį gydant negalima pamiršti pačios sielos.

Padarė tokį pareiškimą, Paryžiaus gydytojai nutarė patarti visiems ligoniams rūpintis daugiau sielos sveikata, nes nuo sielos ir sąžinės grynumo pareina ir kūno tvirtumas.

Taip pat pažymėtina, kad padaryta pasiūlymas visus gydytojus įtraukti į katalikiškojo veikimo darbą.

MISIJŲ SEKCIJOS RAPORTAS

Per antrąjį 1938 m. pusmetį Marijonų Seminarijos Misijų Sekcijai pinigines aukas misijoms remti atsiuntė sekantieji: po vieną dolerį A. Manstavičienė, Chicago, Ill., K. Butkienė, Harvey, Ill., O. Bluvienė, Bayonne, N. J., O. Kibartienė, So. Boston, Mass., A. Skudienė, Melrose Park, Ill., O. Zebertavičienė, Seltzer City, Pa., M. Blažauskienė, New Britain, Conn., M. Ališauskienė, Chicago, Ill. E. Mažauskaitė, Washington, D. C., ir E. Šimkevičiūtė, Cleveland, Ohio; Kotrina Kasper, Cumbola, Pa., J. Gruodis, Spring Valley, Ill., ir K. M., Westville, Ill. 50c dovanuoja A. Švilpauskienė, Melrose Park, Ill., B. Gedraitė, Baltimore, Md. prisiuntė 25c pašto išlaidoms. Po dolerį taip pat aukavo M. Kvietinskienė, Kewanee, Ill. ir E. Laužikaitė, Philadelphia, Pa. Visiems aukotojams misijonierių vardu tariame nuoširdų ačiū!

Tarp kitų bendradarbių kurie prisiuntė pašto ženklų, blizgučių ir kitų daiktų ypač minėtini yra kun. A. Jurgutis, Bridgeville, Pa., kun. J. Karalius, Shenandoah, Pa., Seselės Kazimierietės iš Mt. Carmel, Pa., kurios du siuntiniu prisiuntė, Seselės Pranciškietės, Kenosha, Wis. ir Seselės iš Šv. Marijos vienuolyno, Glen Falls, N. Y. Labai didelius siuntinius pašto ženklų prisiuntė sekančios: S. Šmigelskienė ir Rusteikienė, abi iš So. Boston, Mass., ir p-nia Labalaukienė, Dorchester, Mass. Gražių knygų ir žurnalų at-

siuntė E. Laužikaitė, Philadelphia, Pa. ir K. Galuius, Maspeth, N. Y.

Per visus 1938 m. iš viso gauta 194 siuntiniai iš 13 valstijų ir 72 miestų. Daugiausia gauta iš Illinois — 73; iš Penna ir Mass. po 36. Iš Chicago susilaukta net 53 siuntiniai, iš So. Boston 19.

Iš gautų nuo bendradarbių aukų ir iš parduotų pašto ženklų, seno aukso ir kitų daiktų susidarė graži \$80.00 suma, kurią nu-siuntėme kun. V. Mažonui, kuris 1938 m. darbavosi Tokio mieste, Japonijoje. Galime tvirtinti, kad šie pinigai nemažą jam pagalbą suteikė o tai vien mūsų bendradarbių nuopelnas ir garbė. Be to prieš Kalėdas buvo išsiųsta 85 svarų siuntinys pilnas ražančių, medalikėlių, blizgučių ir kitų panašių daiktų Misijonierėms Katekistėms, El Paso, Texas. Galima išsivaizduoti kiek džiaugsmo toks didelis siuntinys atnešė tos apylinkės indijonų vaikučiams.

Kviečiame visus Kristaus Karaliaus "Lai-vo" skaitytojus ir mūsų sekcijos senus bendradarbius remti misijonierius ir jų reikalus per šiuos 1939 m. ypač dabar Gavėnios laike. Aukos, pašto ženklai, senas auksas ir kiti daiktai siunčiami šiuo adresu:

MISSION CLUB
MARIAN HILLS SEMINARY
HINSDALE, ILLINOIS

Paklausimams Atsakymai

Kokių metų mergina galėtų stoti į vienuolyną?

Mergina galėtų stoti vienuolynan, bet kada nuo šešiolikos iki trisdešimties metų.

Sakoma, jog yra katalikiška šeima niekad nevalgo mėsos ant rytojaus po Kalėdų. Ar čia koks prietaras? Tokie žmonės mano, jog jeigu tą dieną pasninkaus, tik tam tikrą laiką teturės išbūti skaistyklėje po mirties.

Nežinome nei kam nei iš kur atsirado toks tikrai pamaldus lavinimasis. Bažnyčia įsa-

ko griežtą pasninką Kalėdų vigiliijoje. Jeigu šios katalikiškos šeimos išpasninkavusios vigilija, iš laisvos valios prisiima dar vieną dieną, viskas tvarkoje ir labai gerai. Visiškai nebūtų jokio prietaro tokiam atvejuje.

Tačiau, nei joks kad ir dievočiausias lavinimasis, net pačios šventos Mišios negali užtikrinti, jog siela po tam tikro nustatyto laiko bus išlaisvinta iš skaistyklės, ar jog tik tiek, o ne daugiau teturės kentėti ir išbūti skaistyklėje.

Esu WPA darbininkas ir gaunu po 55 dolerius į mėnesį. Atliekamu laiku kerpu plaukus. Atsitinka, jog kai kas ateina plaukų apsikirpdinti ir šventadieniais, kartais prieš Mišias, kartais po Mišių. Ar būtų nuodėmė tckiose aplinkybėse kirpti plaukus sekmadienį?

V. K., Chicago, Illinois.

Bažnyčia draudžia sekmadieniais ir nustatytais šventadieniais dirbti, ir nebent Dievo ar artimo meilė, ar koks svarbus reikalas pateisintų darbą, dirbdami ir nepaklausydami Bažnyčios papildytume nuodėmę, kartais atleistiną, o kartais net ir mirtiną. Tačiau, darbai, kurie atliekami daugiau proto ir dvasios jėgomis, kaip tai yra rašymas, mokinimasis, prakalbų sakymas ir t.t., ar kurie yra paprastai reikalingi žmonių gyvenime, kaip tai lovos paklojimas, kambario iššlavimas, valgio išvirimas ir t.t., sekmadieniais nėra uždrausti. Šalia to, darbai atliekami iš dievotumo, kaip tai altoriaus puošimas, ar iš artimo meilės, kaip tai ligonio slaugymas, ar dēlei svarbaus reikato, kaip tai duonkepiams yra leista sekmadieniais kepti duoną pirmadieniui.

Tačiau, paduotajame klausėje atvejuje, nebūtų leista sekmadieniais kirpti kitiems plaukus, nes tokį darbą nepateisintų nei artimo ar Dievo meilė, nei būtinas reikalas, nei kitokia svarbi priežastis. Pagaliau, tikrai būtų galima susitarti ir kurią kitą dieną ar vakarą šį darbą atlikti, ar ne? Čia nematome jokio reikalo, kurs pateisintų jo atlikimą nedēlioje ar šventadienyje.

Kas yra geriau daryti šv. Mišių laiku, — ar melstis iš knygutės ar kalbėti ražančių?

V. K., Chicago, Illinois.

Per Mišias, geriausia, žinoma, yra sekti patį kunigą ir kalbėti tas pačias maldas, kurias kunigas kalba atnašaudamas Mišias. Mūsų lietuviai žmonės dar nėra labai susipažinę su tokiu pamaldumu, tačiau prie jo yra ragintini ir pratintini. Žinokime, jog Mišioms Bažnyčia yra pritaikinusi ką gražiausio turėjo. Mišiose randame parinktas pačias gražiausias ir reikšmingiausias Švento Rašto vietas, ištraukas ir kitokias maldas. Nieks neatštos mišiolio Mišių klausyme.

Paklausymui, kas geriau, ar kalbėti iš pa-

prastos maldaknygės ar kalbėti ražančių, esame linkę manyti, jog kalbėjimas Mišių maldų iš maldaknygės yra geresnis už ražančiaus kalbėjimą. Ir kodėl?

Nes, tie, kurie sustatė maldaknyges bandė į jas sudėti atatinkamas šventoms Mišioms maldas ir žodžius, bandė pritaikinti maldas Mišioms. Juo gi arčiau susivienijame su pačių šventų Mišių žodžiais ar jų reikšme, ar su Mišiose esančiomis paslaptimis, juo geresnis Mišių išklausymas. Taigi, šiuo atžvilgiu, manytume, jog kalbėti maldas pritaikintas Mišioms iš maldaknygės yra geriau už ražančiaus kalbėjimą. Tačiau, jei kas norėtų ražančių kalbėti Mišių metu, gerai ir tinkamai Mišių išklausytų, ir nieks nieko priešingo tam pamaldumui negalėtų pasakyti.

Moku gydyti kojos ar rankos grįžtelėjimą burtu, t. y. milinio siuluko užrišimu ir t.t. Ar būtų nuodėmė jeigu išklausyčiau vienos moterėlės prašymą ir šį burtą pavartočiau?

V. K., Chicago, Illinois.

Burtas yra pavartojimas tam tikrų priemonių, kurios nei iš Dievo sutvarkymo ar nustatymo, nei savo prigimtimi nėra tinkamos norimam tikslui atsiekti. Gydyti burtais reiškia gydyti tokiais priemonėmis ir būdais, kurie tikrenybėje patys iš savęs sveikatos negali suteikti nei į ją atvesti. Jeigu tai žinodami manytume, jog pridėjimu kokio žodžio, judėsio ar kokios žegnonės, vartojamą priemonę padarysime tinkamą sveikatai suteikti, klystume ir vartotume nieką kitą kaip tik burtą; kviestume šetoną, Dievo priešininką, suteikti prašomą pagalbą, nors ne visad patys tai žinotume. Kaip ten bebūtų, burtai yra uždrausti ir niekad nevalia jų vartoti ar juos kalbėti. Taigi, ir Tamstos atvejuje, nevalia išpildyti tos moterėlės prašymo atkalbant ar pavartojant burtą.

“Duodant išmaldos, netrimituok ties savim trimitu, kaip kad veidmainiai daro sinagogose ir gatvėse, kad būtų žmonių gerbiami. Ištikrųjū, sakau jums, jie atsiėmė savo užmokesnį.” (Mato VI, 2).

“Kas nors priima vieną tokį kūdikį mano vardu tas mane (Jėzų) priima.” (Mato XVIII, 5).

Ivykiai Katalikų Pasaulyje

Ateitininkai Pirmauja

Jau paaiškėjo galutinai V. D. Universiteto Studentų Atstovybės rinkimų duomenys. Išrinkta 17 atstovų.

Pernai ateitininkai buvo gavę 25 proc. visų balsų ir pravedė 5 atstovus (vieną iš likusių), šiemet jie gavo 30 su viršum proc. visų balsų, pravedė 5 atstovus ir dar likutis liko. Pernai neolitanai (su filijomis) buvo surinkę apie 16 proc. balsų ir pravedė 3 atstovus, šiemet surinko 14 proc. balsų ir pravedė 2 atstovus. Žydai praeitais metais turėjo Atstovybėje du atstovus, šiemet tepravedė tik vieną, ir tą patį iš likusių. Ateitininkai iš viso gavo 8502 balsų.

Vadinas, nežiūrint visokių trukdymų ir persekiojimų, ateitininkų organizacija yra stipri ir vieninga.

Katalikai Ir Fašizmas

Katalikų Bažnyčia visu griežtumu smerkia komunizmą. Kad taip yra, užtenka paskaityti Popiežiaus Pijaus XI encikliką apie ateistinį komunizmą.

Kad Bažnyčia ir priešinasi komunizmui, sako Anglijos kardinolas Hinsley, tai dar nereiškia, kad ji palaiko fašizmą. "Fašizmas, nacionalis socializmas ir komunizmas vienodai Bažnyčios yra smerkiamas". Jis taip pat pabrėžia, kad negali būti laisvės ten, kur norima įgyvendinti pagoniškos teorijos valstybėj, arba rasės absoliutizmą.

Ištikro, katalikai negali būti fašistais, kaip kardinolas pareiškia, nes fašizmo pagrindinė filosofija yra prieškrikščioniška.

Kaip Atsimainė Laikai

Apie laikų atsimainymą galima kalbėti iš daugelio atžvilgių. Čia pažiūrėsime, kaip laikai atsimainė Amerikoje religijos tolerancijos žvilgsniu.

Nelabai seniai Amerikoje tuo atveju buvo visai kitaip, negu dabar. Tada katalikai bu-

vo nekenčiami, šmeižiami, persekiojami. Buvo laikai, kuomet Šv. Tėvo legatas kai kuriuose miestuose būdavo purvais apdrapstomas. Buvo dar gi toks atsitikimas, kad popiežius Pijus IX atsiuntė marmurinę lentą, skirtą padėti Washingtono paminkle. Ta lenta pateko ne į vietą, kur buvo skirta, o į Potomaco upę.

Tai buvo senaisiais laikais. O dabar koks skirtumas!

Štai mirė Šv. Tėvas. Kokie gausūs ir palankūs aprašymai visuose pasauliniuose laikraščiuose! Nesigailėta nei išlaidų, nei vietos. Buvo dedami plačiasiai ir smulkmeniškai aprašymai apie mirusiojo popiežiaus gyvenimą, apie jo išganingą darbuotę žmonijos labui, apie jo paskutines valandas ir visas laidojimo ceremonijas.

Arba štai prieš porą mėnesių buvo miręs New Yorko kardinolas Hayes. Jisai irgi susilaukė gausios ir pagarbios publikacijos. Ta proga irgi plačiai ir teisingai buvo aprašoma velionies gyvenimas, darbai, laidojimo ceremonijos ir t.t. Nesigailėta dėti įvairiausių paveikslų.

Naujo popiežiaus rinkimas aprašomas kuo pilniausia. Su išrinktojo popiežiaus aprašymais tas pat.

Taigi plačiosios Amerikos visuomenės nusistatymas katalikams ir Katalikų Bažnyčiai pilnai atsimainė ir atsimainė gerojone pusėn.

Prieš Mirtį Paskyrė Auką

Šv. Tėvas Pijus XI dviem dienom prieš mirtį paskyrė \$5,000 pašalpai pabėgusių katalikų iš Austrijos ir Vokietijos.

Iš Naminių Misijonierių Darbuotės

Jungtinėse Amerikos Valstybėse yra keltas milijonų grynų pagonų, tokių, kokių galima rasti tik Afrikoje, Azijoje, Australijoje. Tokiais pagonais yra indijonai ir negrai. Bet pagoniškai gyvenančių yra ir baltųjų žmonių. Jie susidarė tada, kai senuose laikuose kraustėsi gyventi į dar neužimtas vietas. Tokie atsiskyrė nuo savųjų ir supago-

nėjo. Tokių supagonėjusių tarpe buvo ir katalikų.

Prieš tris metus iš New Yorko buvo pasiųstas vienas jaunas kunigas į North Carolina daryti tyrinėjimus apie tenyškėčių žmonių tikybinį stovį. Po trijų metų darbuotės surado ten žmonių, kurių tėvai yra buvę katalikai ir kurie yra palinkę prie tikėjimo. Bet tokių nėra daug ir jie biedni. Bažnytelės pasistatyti negalėtų. Kunigas misijonierius sugrįžo į New Yorką rinkti aukų savo misijonieriškam darbui.

Taigi tikro misijonieriško darbo, tokio, kokio begalės yra pagoniškose šalyse, randasi ir šioje seniai civilizuotoje šalyje.

Minėtas misijonierius vadinasi kun. Kunder ir yra apsistojęs Leo House, 330 W. 23 st. New York, N. Y.

Velykinė Ekskursija

Yra rengiama Amerikos katalikų velykinė ekskursija Romon. Ekskursantai Verbų sekmadienį švęs Liurde, Prancūzijoje, o paskutines Didžiosios Savaitės dienas ir Velykas švęs Romoj.

Šią ekskursiją rengia Anna A. Egan Travel Service, Park Bldg., Pittsburgh, Pa. Grįžtant ekskursantai aplankys Mažosios Gėlės šventyklą Lisieux, Prancūzijoje.

Ekskursija vyks laivu Queen Mary, o atgal grįš per Kanadą laivu Duchess of Atholl.

Popiežių Tautybės

Popiežiaus Pijaus XI mirtis ir rinkimas naujo popiežiaus sukėlė susidomėjimą popiežių tautybėmis.

Iš viso iki šiol popiežių yra buvę 261.

Nuo 1523 metų, kada buvo išrinktas 221-mas popiežius, pasivadinęs Klemensu VII, tai no to visi sekantieji popiežiai buvo italai.

Pirmutinis popiežius — šv. Petras — buvo galiliejietis. Kiti, jo įpėdiniai, buvo kilę iš Sirijos, Ispanijos, Turkijos, Šiaurės Afrikos, Prancūzijos, Graikijos, Vokietijos, Olandijos, Anglijos ir Portugalijos.

Paskutinis ne italas popiežius buvo Adrianas VI. Jis buvo kilęs iš Olandijos. Jis popiežiavo tik pusantų metų.

Anglas popiežius buvo Adrianas IV ir popiežiavo nuo 1154 iki 1159 metų. Jisai buvo gimęs ant farmos Herfordshire, netoli Bedmonto miestelio. Buvo neturtingų tėvų

sūnus. Jo motina jį pergyveno. Popiežius nesirūpino pralobinti savo tėvus ar gimines; jo motina ir mirė neturtinga būdama.

Iš 261 popiežiaus 214 buvo italai. Prancūzų popiežių buvo 14.

Iš Mažosios Azijos, kuri tada buvo Graikijos dalis, yra kilę 10 popiežių. Jie popiežiavo tarp 79 ir 752 metų po Kristaus.

Šeši popiežiai buvo vokiečiai, keturi siri-jiečiai, trys ispanai.

Buvusieji popiežiai yra kilę iš 20 tautų.

Katalikų Bažnyčioj nėra jokių patvarkymų, nurodančių kurios tautybės popiežius turi būt renkamas. Jų nėra dabar, nebuvo jų ir praeityje.

Kas Pasitarnavo Taikai

Organizacija Catholic Daughters of America pasistatė ištirti kas daugiausia šiais laikais pasitarnauja pasaulinei taikai palaikyti. Ypač bus ištirta, kaip pasitarnavo ir pasitarnauja pasaulinei taikai palaikyti Katalikų Bažnyčia.

Begaliniai Laukai Misijoms

Indijoje 1941 metais įvyks žmonių surašinėjimas. Dabar spėjama, kad Indijoje tada bus rasta 400 milijonų gyventojų. Iš jų tik labai maža dalis tėra krikščionys. Kadangi katalikų visame pasaulyje yra arti 400 milijonų, tai išeina, kad pasaulyje yra tiek katalikų, kiek iš viso Indijoje gyventojų. Kokia gausi pjūtis stovi prieš misijonierių akis.

Perkėlė Bažnyčia

Miestelis Moravka, seniau prigulėjęs Čekoslovakijai, dabar po jos suskaldymo tas miestelis atiteko Lenkijai. O Moravkoj buvo bažnyčia labai čekų lankoma ir brangi-nama. Todėl čekai savo šventyklą nepalikto lenkų pusėje, o pergabeno į savo pusę.

“Kristaus Karaliaus Laivas”

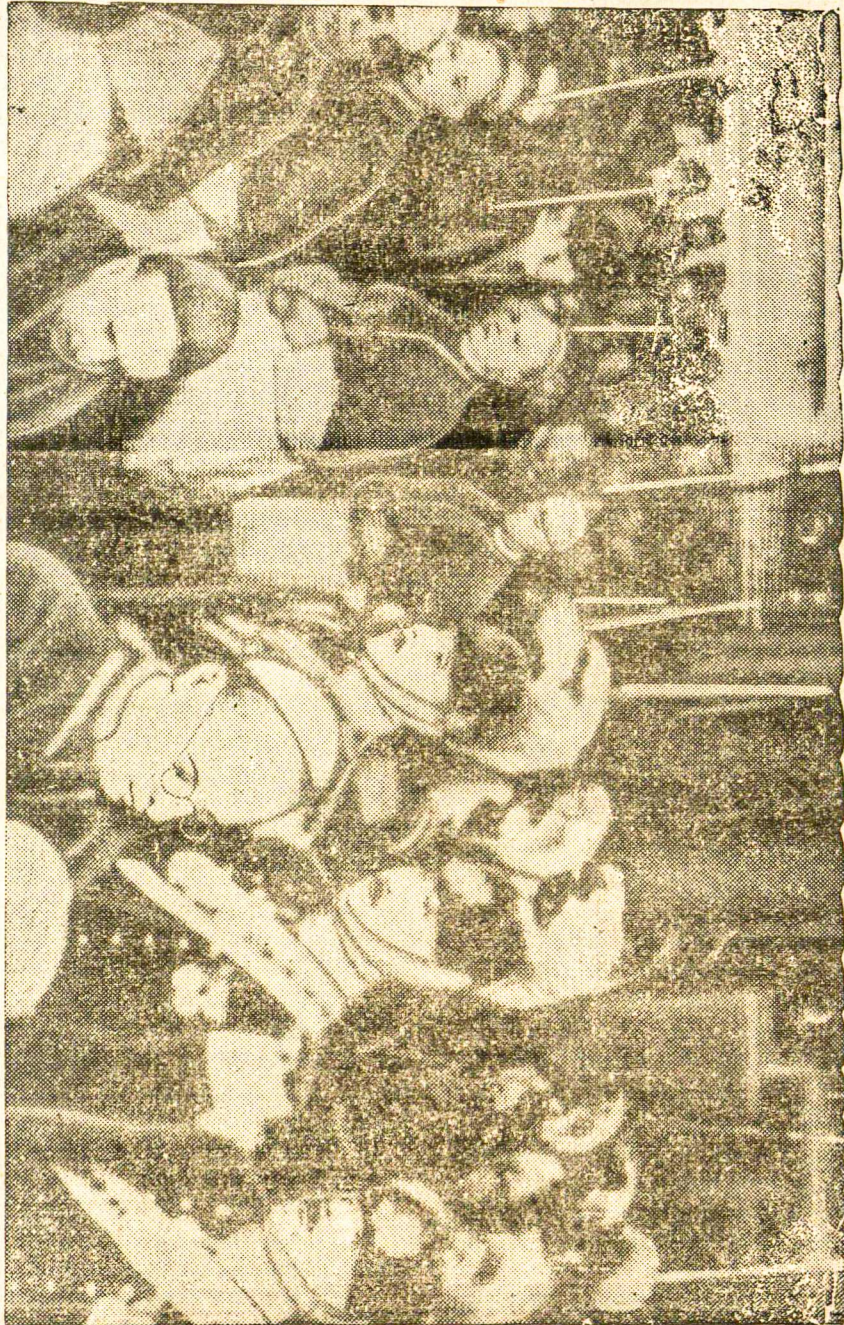
Marijonų Rėmėjų savaitinis laikraštis

2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790

Marijonų Rėm. mokestis ir “Laivas” metams \$3.00
Svetur metams \$3.00 Atskiras numeris 5c
Vien laikraščio “Laivo” prenumerata metams \$2.00
2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790

1-

ALP 2272

62 kardinolų procesija kovo 1 d. Vatikane. Kardinolai eina į konklavą rinkti popiežių. Procesijos priešakyje eina popiežiaus sekretorius ir kamerlingas Jo Emin. kardinolas Pacelli, kuris buvo išrinktas popiežium.

(Apmo radio telephoto).